

[Steffensen.]

af den omstændighed, at kreditforeningerne nødvendigvis må have lånegrænsen sat op, efterhånden som ejendomspriserne stiger. Der har som sagt lydt anerkendende ord, men jeg har som yngre mand været med til møder — jeg tænker her på krisetiden i 1930'erne —, hvor flere tusind bønder var samlet og protesterede mod kreditforeningerne og mod renten, efter min formening ud fra forkerte forudsætninger. Kreditforeningssystemet er bygget op på fast rente og svingende kurser, og det var jo særlig kurstabene og rentens højde, der blev kritiseret, men dette, at kreditforeningerne forud for og under forrige verdenskrig finansierede i forhold til ejendomsprisernes stigning, hvor efter det store prisfald, som skabte krise, kom, har de mænd, der leder kreditforeningerne nu, sikkert nok erindring om og har taget deres forholdsregler efter, så at vi ikke risikerer noget lignende en gang til. Iøvrigt er det jo ganske naturligt, at lånegrænsen bliver forhøjet som her foreslået.

Efter min formening er denne finansieringsform at foretrække for den långivning, som er blevet fremmet særlig i den sidste tid gennem finansiering fra statens side. Jeg tror, det er mere naturligt, at der bliver finansieret i større udstrækning gennem kreditforeninger og pengeinstitutioner. Det bliver sikkert en mere økonomisk administration, når finansieringen foregår derigennem, og den byggestøttelov, som vi fornylig har vedtaget, viser jo også tendenser i den retning. Lovforslaget kan sikkert også få betydning med hensyn til nævnte lovs praktisering ved belåning mod første prioritet og derefter ydelse af 125 pct. heraf som statslån, dog ikke ud over 75 pct. af vurderingssummen.

Jeg kan give tilslutning til lovforslagets gennemførelse. Der er blot een ting, som jeg ikke kan forstå er nødvendig, og det er, at staten skal refundere visse udgifter. Det naturlige må være, dersom alle andre forhold er lige, at de forskellige kreditforeninger stilles lige. Men der er måske særlige forhold her, der gør det nødvendigt, at det skal være sådan, i alt fald foreløbig.

Også lovforslaget om statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer kan jeg give tilslutning.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Til det ærede medlem hr. Steffensen vil jeg sige, at reglerne for refusion af forskellige udgifter, som husmandskreditforeningerne afholder, jo nu i dette lovforslag er affattet således, at der er sket en

begrænsning af det omfang, hvori refusion finder sted, så hvis det ærede medlem ved sine bemærkninger ville sigte frem mod, at sådanne udgifter ikke burde refunderes af statskassen, er vi altså ved dette lovforslag kommet noget nærmere det synspunkt, det ærede medlem anførte.

Dernæst vil jeg gerne sige de ærede ordførere tak for de bemærkninger, de har gjort, og for den indstilling, de har overfor dette lovforslag. Det er jo en dag, på hvilken vi kan være sammen i fuldstændig enighed, og når det er tilfældet, skyldes det ikke mindst det forarbejde, der er gjort, før sagen er blevet forelagt rigsdagen og forelagt her i dette høje ting. De ærede medlemmer hr. Chr. J. Hansen, hr. Elmquist, hr. Korsgaard og hr. P. N. Petersen (Røjle) har jo alle været medlemmer af den kommission, som har gjort forarbejdet til dette lovforslag, og det er derfor en ret overflødig situation, jeg befinder mig i. Jeg har nemlig kun haft den opgave at bringe forslaget fra kommissionsbehandlingen til dette høje ting, hvor det på forhånd var sikret at møde mænd og folk, der kender det, og som har tænkt alle problemer vedrørende dette lovgivningsarbejde igennem.

Med disse bemærkninger vil jeg igen takke for den behandling, kommissionsarbejdet, som jeg helt har kunnet tilslutte mig, har fået. Der er kun et enkelt skår i min glæde. Jeg havde håbet, at de fire ærede ordførere ikke havde behøvet at komme sammen igen i et udvalg om sagen, men jeg forstår, man ønsker et udvalg nedsat, og jeg må så håbe, at al den velvilje, der har fundet udtryk her i dag, ikke forspildes under udvalgsarbejdet. Jeg må måske også bede om, at udvalgsarbejdet må kunne afsluttes så hurtigt, at også det andet høje ting kan få sagen til behandling, inden rigsdagsarbejdet i denne sommer afsluttes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. J. Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer. Jeg skal tilføje, at jeg tror, jeg kan love den højtærede minister, at vi skal færdiggøre arbejdet så hurtigt, at der i hvert fald bliver levnet det andet høje ting mindst lige så lang tid til færdiggørelsen, som vi så ofte får levnet her.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.